

نقش بزرگ‌ترها در جدال کوچک‌ترها

«اون بچه است، نمی‌فهمه تو بزرگ‌تری»، «تو کوچیک‌تری باید خجالت بکشی» و... حتما بارها هنگام دعوی بین بچه‌ها و مخصوصا خواهر و برادرها چنین جمله‌هایی را شنیده‌اید و شاید آنها را به زبان آورده باشید اما یادتان باشد این جمله‌ها نه تنها هیچ تاثیر مثبتی ندارند، بلکه باعث فاصله افتادن بین شما و بچه‌ها و به وجود آمدن احساس تنفر بین آنها می‌شوند.

«اون بچه است، نمی‌فهمه تو بزرگ‌تری»، «تو کوچیک‌تری باید خجالت بکشی» و... حتما بارها هنگام دعوی بین بچه‌ها و مخصوصا خواهر و برادرها چنین جمله‌هایی را شنیده‌اید و شاید آنها را به زبان آورده باشید اما یادتان باشد این جمله‌ها نه تنها هیچ تاثیر مثبتی ندارند، بلکه باعث فاصله افتادن بین شما و بچه‌ها و به وجود آمدن احساس تنفر بین آنها می‌شوند.

به گزارش پایگاه خبری تیک (Tik.ir)؛ «اون بچه است، نمی‌فهمه تو بزرگ‌تری»، «تو کوچیک‌تری باید خجالت بکشی» و... حتما بارها هنگام دعوی بین بچه‌ها و مخصوصا خواهر و برادرها چنین جمله‌هایی را شنیده‌اید و شاید آنها را به زبان آورده باشید اما یادتان باشد این جمله‌ها نه تنها هیچ تاثیر مثبتی ندارند، بلکه باعث فاصله افتادن بین شما و بچه‌ها و به وجود آمدن احساس تنفر بین آنها می‌شوند اما وقتی کودکان با هم جدال و کشمکش می‌کنند اصلا باید مداخله کنیم؟ در این مواقع چه باید کرد؟

بهتر است در همه دعواها دخالت نکنید اما برای اینکه این جدال‌ها مدام تکرار نشود، بچه‌ها آسیب نبینند و بتوانند از آنها درس بگیرند، گاهی مداخله لازم است، مثلا وقتی خطر آسیب جسمانی وجود دارد، خشونت کلامی از فحش‌های رایج بین خواهر برادرها فراتر برود و به تحقیر، بی‌ارزش کردن و حمله به هویت طرف مقابل بینجامد، وقتی که دعواها هر روز به یک شکل تکرار و یکی از بچه‌ها همیشه مغلوب می‌شود و کتک می‌خورد، البته معمولا کودکان تا 7-8 سالگی به حمایت نیاز دارند و در مواقعی که کودک توان اتمام دعوا را ندارد، والدین می‌توانند مداخله و از کودک خود حمایت کنند. هنگام مداخله فراموش نکنید آنچه کودک در ارتباط با خواهر و برادرش یاد می‌گیرد، در آینده، خارج از چارچوب خانواده، برایش مفید خواهد بود اما چگونه مداخله کنیم؟

ابتدا کودکی که مورد تهاجم خواهر یا برادر خود قرار گرفته، از صحنه دور کنید.

با هر دو طرف دعوا عادلانه و یکسان رفتار کنید؛ جانب‌گیری و تعیین مجازات متفاوت درست نیست.

دنبال شروع کننده دعوا و علت دقیق آن نباشید. دعوی خواهر و برادر ممکن است با دلایل بسیار پیش‌پاافتاده، شروع شود.

طوری رفتار کنید که میل به برد و باخت در دعوی بچه‌ها از بین برود و تقویت نشود.

هرگز قضاوت نکنید. گفتن جمله «تو مقصری» روابط میان فرزندان را خراب‌تر می‌کند.

تا جایی که امکان دارد بگذارید فرزندان اختلافاتشان را خود خاتمه دهند زیرا ممکن است بچه‌ها فکر کنند تا پدر و مادرشان در هر مساله‌ای وارد نشوند، مشکل حل نمی‌شود.

سر بچه‌ها فریاد نکشید زیرا با این کار وقت و انرژی بسیاری از دست می‌دهید و به فرزندان یاد می‌دهید هنگام عصبانیت باید فریاد بزنند.

پند و اندرز ندهید تا بچه بزرگ‌تر و عاقل‌تر مجبور به تسلیم شود. این رفتار باعث می‌شود در زندگی واقعی اش هم همیشه در برابر خواسته‌های منطقی و غیرمنطقی دیگران تسلیم شود. از طرفی، فرزند کوچک همیشه حق را به خود بدهد و از آنجا که حمایت والدین را می‌بیند، شروع کننده و تشدیدکننده درگیری‌ها شود.

نقش بزرگ‌ترها در جدال کوچک‌ترها

خشم کودک را درک کنید زیرا اگر حس کند مادر یا پدر در نقش میانجی حرف او را نمی‌فهمد و به علت عصبانیتش

اهمیت نمی دهد، میانجی گری تان بی فایده است. بچه همچنان کینه برادر یا خواهرش را در دل نگه می دارد و منتظر می ماند تا در فرصت مناسب تلافی کند.

بیان خاطرات دعوای دوران کودکی خود با خواهران و برادرانتان، باعث می شود بچه ها بفهمند مشکلات خودشان هم معمولی و قابل حل است.

بچه ها را برای تقسیم کردن هر چیزی تحت فشار نگذارید. آنها باید وسایل مختص به خود را داشته باشند و بدانند باید به حریم خصوصی و اموال شخصی هم احترام بگذارند.

اگر زمانی که بچه ها با هم کنار می آیند آنها را تشویق کنید، کمک بسیار زیادی به ایجاد رفتارهای مثبت در آنها خواهید کرد. رمز کار این است که جروبحث هایشان را نادیده بگیرید و وقتی درست رفتار می کنند، به آنها توجه کنید.

به بچه ها راه هایی آموزش دهید که با آرامش و همکاری برای مشکلات شان راه حل پیدا کنند.

به کلمات کلیدی همیشه و هرگز توجه کنید. آیا این کلمات را زیاد به کار می برند؟ از خودتان پرسید آیا در صحبت بچه ها حقیقتی وجود دارد یا نه؟ نکند در طرفداری از یکی از بچه ها، ناعادلانه رفتار کرده باشید! آیا واقعا یکی از آنها را بیش از حد مقصر می دانید؟

گاهی دعوای کودکان بالا می گیرد و یکی از آنها نمی تواند از خودش دفاع کند. در این مواقع واکنش نشان دهید و مداخله کنید. بهترین روش برای اتمام دعوا در این موقعیت صحبت با کودکی است که دیگری را کتک زده است. گفتن جملاتی مانند «اگر دست از کار زشتت برداری، با من طرفی» به فرزندمان دلگرمی می دهد و باعث می شود اعتماد به نفس او بالاتر برود و در دعوای بعدی، مقاوم تر باشد.

فراموش نکنید اگر محیط خانواده آرام و بی تنش و روابط پدر و مادر با محبت و صمیمیت باشد، در تربیت بچه ها با همسران توافق نظر داشته باشید و تبعیضی بین فرزندان نباشد، بچه ها کمتر با هم دعوا می کنند. /هفته نامه سلامت